Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26346
Copyright: Admont, Benediktinerstift

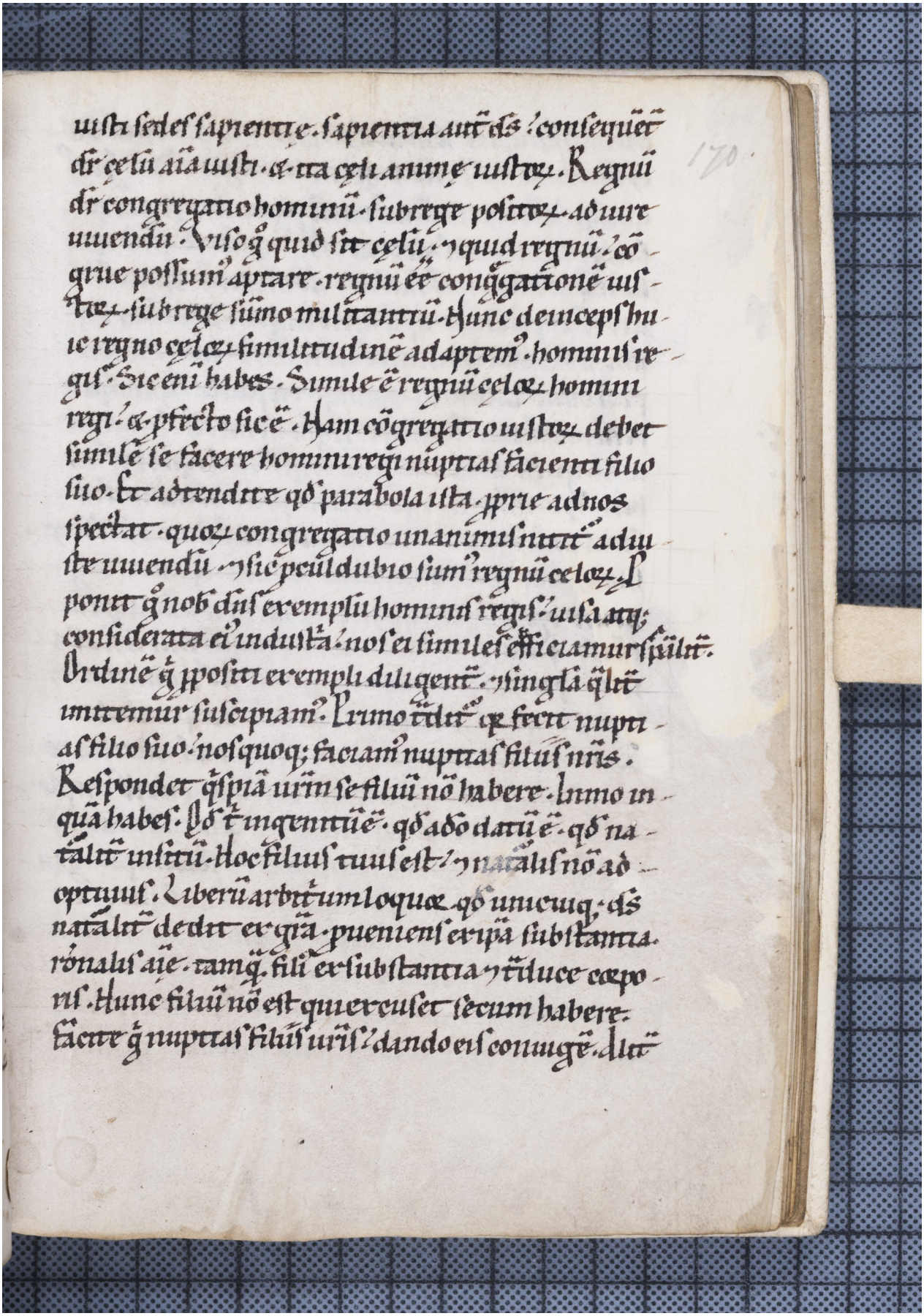

170.

uisti sedes sapientie. sapientia autem dicit: consequentes
dicit celum animae uisti. et ita celi animae uisti. Regnum
dicit congregatio hominum. subrege positae. ad uire
uuendum. Visio quid sit celum. et quid regnum. con
gruae possumus aptare. regnum est congregatione uis
tae. subrege summo multitudinem. Hunc deinceps hu
ic regno celae similitudinem adaptemus. hominis re
gis. Sic enim habes. Simile est regnum celae homini
regi. et profecto sic est. Nam congregatio uistae debet
simile se facere homini regi nuptias facienti filio
suo. Et adtendite quod parabola ista. ipse ad nos
spectat. quae congregatio unanimis nitatur adui
stae uuendum. et sic peculdubio sumus regnum celae. P
ponit quod nobis dis exemplum hominis regis. uisa atque
considerata ei industa. nos ei similes efficiamur spiritu.
Ordine quod ipsi exempli diligenter. et singula quae
intremur suscipiamus. Primo tulit ex fecit nupti
as filio suo. nos quoque faciamus nuptias filius nris.
Respondet quispiam uirum se filium non habere. primo in
quam habes. Quod tu ingenitum est. quod adoptatum est. quod na
tali uisitum. Hoc filius tuus est. et natalis non ado
ptiuus. Liberum arbitrium loquae quod unicuique dis
natalitae dedit ex qua puerilis ex ipsa substantia
ronalis aiae. tamque filii ex substantia et tuae ex corpo
ris. Hunc filium non est quis recuset secum habere.
facere quod nuptias filius uirus. dando eis coniugem. dicit